

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
132/20. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2020. október 15.

A főtanácsnok indítványai a C-562/19. P. sz. Bizottság kontra Lengyelország és a C-596/19. P. sz. Bizottság kontra Magyarország ügyekben

Kokott főtanácsnok véleménye szerint a lengyel kiskereskedelmi adó és a magyar reklámadó nem sérti az állami támogatásokra vonatkozó uniós jogot

Az állami támogatások jogával nem ellentétes a vállalkozások progresszív szerkezetű forgalmi adóval való megadóztatása

A nemzetközi tendenciát követve Lengyelország és Magyarország a vállalkozásokra olyan közvetlen adót vetett ki, amelyet nem a nyereség, hanem az árbevétel után számítanak ki, és amely progresszív szerkezetű. Ez mindenekelőtt a magas árbevételű, tehát a nagyobb vállalkozásokat érinti.

Lengyelország 2016. július 6-án meghozta a kiskereskedelmi adóról szóló törvényt, amely 2016. szeptember 1-jén lépett hatályba. E törvény szerint a kiskereskedőknek a termékek fogyasztók részére történő értékesítéséből származó havi árbevétele után – amennyiben az meghaladja a 17 millió lengyel zlotyt (PLN, hozzávetőleg 4 millió euró) – a 17 és 70 millió PLN közötti forgalomnak megfelelő sáv vonatkozásában 0,8%-os, az ez feletti forgalomnak megfelelő sáv vonatkozásában pedig 1,4%-os adót kell fizetniük.

Magyarország 2014. június 11-én fogadta el a reklámadóról szóló törvényt, amely szerint a reklámozóknak (újságok, audiovizuális médiumok, a reklám kihelyezői) a reklám közzétételéből Magyarországon elért évi nettó árbevétel után egy progresszív adótábla (0% és 50% közötti hat adókulcs) szerint kellett adózniuk. Ezen adókulcsok helyébe később két adókulcs lépett, azaz egy 0%-os adókulcs az adóalap 100 millió HUF (hozzávetőleg 312 000 euró) alatti részére vonatkozóan, és egy 5,3%-os adókulcs az ezt meghaladó részre vonatkozóan. A törvény az első adóévre vonatkozóan átmenetileg előírta az előző év esetleges veszteségei arányos levonásának a lehetőségét.

2017. június 30-i¹ és 2016. november 4-i² határozatával a Bizottság mindkét adót a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította, mivel azok az „alacsonyan adóztatott” kisebb vállalkozások számára megengedhetetlen előnyt biztosítanak, és ezáltal állami támogatásnak minősülnek.

Lengyelország és Magyarország a Bizottság határozatait megtámadta az Európai Unió Törvényszéke előtt.

2019. május 16-i³ és 2019. június 27-i⁴ ítéleteivel a **Törvényszék** helyt adott a kereseteknek, és **semmisnek nyilvánította a Bizottság határozatait, mivel megállapította, hogy a két adószabályozás nem minősül szelektív előnynek, és ennél fogva a kisebb árbevételű**

¹ A Lengyelország által a kiskereskedelmi adó tekintetében nyújtott SA.44351. (2016/C, korábbi 2016/NN) számú állami támogatásról szóló, 2017. június 30-i (EU) 2018/160 határozat (HL 2018. L 29., 38. o.).

² A Magyarország által a reklámbevétel adózására vonatkozóan végrehajtott SA.39235 (2015/C) (korábbi 2015/NN) intézkedésről szóló, 2016. november 4-i (EU) 2017/329 határozat (HL 2017. L 49., 36. o.).

³ A Törvényszék Lengyelország kontra Bizottság ügyben 2019. május 16-án hozott ítélete ([T-836/16](#) és [T-624/17](#), lásd továbbá a [64/19. sz.](#) sajtóközleményt).

⁴ A Törvényszék Magyarország kontra Bizottság ügyben 2019. június 27-én hozott ítélete ([T-20/17](#), lásd a [84/19. sz.](#) sajtóközleményt).

vállalkozások javára nyújtott állami támogatásnak. A Bizottság a Törvényszék e két ítélete ellen fellebbezést nyújtott be a Bírósághoz.

A mai napon ismertetett indítványában Juliane Kokott főtanácsnok az javasolja a Bíróságnak, hogy utasítsa el a Bizottság fellebbezéseit, és **hagyja helyben a Törvényszék ítéleteit.**

Először is röviden a Bíróságnak az alapvető szabadságok keretében hozott azon ítélezési gyakorlatára⁵ hivatkozik, amely szerint az árbevétel képezheti progresszív adóztatás alapját, mivel egyrészt az árbevétel összege semleges megkülönböztető ismérvek minősül, másrészt pedig az adóalanyok teherviselési képességét illetően releváns mutatónak tekinthető.

Ugyanez kell, hogy érvényes legyen az állami támogatások jogával kapcsolatban. Erre vonatkozó uniós szabályozás hiányában a tagállamok hatáskörébe tartozik az adóalap meghatározása, és az adóteher különböző termelési tényezők és különböző gazdasági ágazatok közötti megosztása.⁶ Főszabály szerint csak ezen önállóan kialakított adórendszer alóli kivételt lehet az állami támogatások joga alapján értékelni, magának az adórendszernek a létrehozását azonban nem.

Az uniós jogból nem lehet „normál” adóztatást levezetni. **A kiindulópont mindig csak az egyes nemzeti jogalkotók arra vonatkozó döntése lehet,** hogy mit tekintenek normál adóztatásnak. A jelen ügyekben ez a kisvállalkozások, illetve a reklámtevékenységet végző vállalkozások esetében a progresszív szerkezetű jövedelemadó, amelynek az alapja az árbevétel.

Egy általános hatályú adótörvény – amely a referenciakeretet épp csak létrehozza – tehát csak akkor minősülhet támogatásnak, ha azt nyilvánvalóan inkoherensen alakították ki. A Törvényszék végeredményben helyesen zárta ki a lengyel kiskereskedelmi adó, illetve a magyar reklámadó ilyen inkoherenciáját.

Az árbevételre alapuló adóztatásnak – a nyereségen alapuló adóztatáshoz hasonlóan – vannak **előnyei és hátrányai.** Ezeket azonban nem valamely hatóságnak vagy bíróságnak, hanem egy demokratikusan megválasztott legitim jogalkotónak kell mérlegelnie, és azokért felelősséget vállalnia. Az adójogi jogalkotó (a jelen ügyekben a lengyel, illetve a magyar jogalkotó) eldöntheti, hogy véleménye szerint melyik a megfelelő adó. Mindenesetre az állami támogatások joga nem követeli meg, hogy a Bizottság szerint legmegfelelőbb adót vezessék be.

Világszerte az árbevételre alapuló jövedelemadó az elterjedtebb, amint azt a Bizottság által javasolt digitális szolgáltatási adó is tanúsítja. Ez a vállalkozások adóztatását azok éves forgalmához is köti. E tekintetben nem különbözik egymástól a lengyel kiskereskedelmi adó, illetve a magyar reklámadó és a tervezett uniós digitális szolgáltatási adó.

Maga a progresszív adótábla sem minősül inkoherensnek. Így a progresszív adókulcsok jövedelemadóztatásban való alkalmazása teljesen szokásos a pénzügyi teherviselési képességnek megfelelő adóztatás elérése céljából. Ez vonatkozik mind a nyereségen alapuló jövedelemadóztatásra, mind az árbevételre alapuló jövedelemadóztatásra. Kétségtelen, hogy a magas árbevétel nem szükségszerűen vezet nagy nyereséghez, ugyanakkor a magas árbevétel a nagy nyereség előfeltétele. Ezért a különbségtétel nem inkoherens.

A veszteségek reklámadó első évében való levonásának Magyarország által bevezetett **lehetősége** szintén nem minősül támogatásnak. Mivel a veszteségek előző évben való fennállásának a ténye objektív kritérium, és mivel az előző évben veszteséget termelő és az előző évben nyereséges vállalkozások különböznek egymástól azon képességükre tekintettel, hogy egy további, nyereségtől független adó terhét viseljék, ezen átmeneti rendelkezés alkalmazása sem inkoherens.

⁵ A Bíróság 2020. március 3-i Vodafone Magyarország ítélete ([C-75/18](#)) és Tesco-Global Áruházak ítélete ([C-323/18](#)), lásd továbbá a [20/20. sz.](#) sajtóközleményt.

⁶ 2018. április 26-i ANGED ítélet ([C-233/16](#), lásd továbbá az [57/18. sz.](#) sajtóközleményt); 2011. november 15-i Bizottság és Spanyolország kontra Government of Gibraltar és Egyesült Királyság ítélet ([C-106/09 P](#) és [C-107/09 P](#), lásd továbbá a [120/11. sz.](#) sajtóközleményt).

EMLÉKEZTETŐ: A főtanácsnok indítványa nem köti a Bíróságot. A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva a rábízott ügy jogi megoldására vonatkozó javaslatot terjesszen a Bíróság elé. A Bíróság bírái most kezdik meg a tanácskozást a jelen ügyben. Az ítéletet későbbi időpontban hozzák meg.

EMLÉKEZTETŐ: A Törvényszék ítéletével vagy végzésével szemben a Bírósághoz lehet fellebbezni, kizárólag jogkérdésekben. A fellebbezésnek főszabály szerint nincs halasztó hatálya. Ha a fellebbezés elfogadható és megalapozott, a Bíróság hatályon kívül helyezi a Törvényszék határozatát. Ha a per állása megengedi, a Bíróság a jogvitát maga is érdemben eldöntheti. Ellenkező esetben a Bíróság az ügyet visszautalja a Törvényszék elé, amely kötve van a fellebbezési eljárás során a Bíróság által hozott határozathoz.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

Az ismertetés napján az indítványok ([C-562/19 P](#) és [C-596/19 P](#)) teljes szövege megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

*A főtanácsnoki indítványok ismertetésekor készített képfelvételek elérhetők:
[„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106*